

JÁSZ ATTILA

Fényadalékok

a fotográfia szürke árnyalataihoz

(erődszürke)

*Minden erődítmény belső képből
fakad. Letényképezésből. Ahogy
minden rend is belső kényszer.
Legyen bár romos, katonai vagy
oroszlakta. Nyaranta vagy telen-
ként használható. Vagy -hatatlan.
Boltíves folyosójú vagy céltalan
üzenetektől pergő vakolatú. Le-
gyen valóságos labirintus, amit
másképp kazamatának hívunk.
Legyen kapuján lakat, attól még
pontosan tudjuk, milyen lehet
belül. Fekete-fehérben persze,
hiszen csak álmaink színesek
mostanában.*

(időszürke)

*Igazi akadályt csak az ajtó jelent,
ahogy egy-egy emeleten megáll
a lift. Kinyílik-e az ajtó vagy nem.
Be akar-e szállni isten. Vagy meg-
unta. Vagy feladta. Vagy csak szó-
rakozik. Igazi akadályt csak az aj-
tó jelent. Abban a pillanatban. Mi-
előtt kinyílna. Mi vagy ki lehet mö-
götte. És hányadik emeleten is va-
gyunk? De az igazi akadályt az aj-
tó jelenti. Ahogy becsukódott. Nem
tudni, van-e még emelet. Vagy indul
visszafelé. A számolás. És miért eze-
ket a szavakat használom. Valamire.*

(rozsdaszürke)

*Az íróasztal lábait mossa a tenger.
Kopott halászcsonakot ringat a víz.
Hajókötél tekereg a homokos parton.
Beton, vas, kavicsok, kövek, rozsdá.
Az idő az élet ura. Az ember eltűnik,
bármily fura. Beton, vas, kövek, rozsdá.*